

Madeira a Porto Santo

Text a foto: Milan Bučík

Necelých pět hodin letu z Vídně nebo Prahy se nachází perla Atlantiku a subtropický ráj – portugalský ostrov Madeira.

Celé souostroví je sopečného původu – obydlené Madeira a Porto Santo i neobydlené Desertas a Salvagens – leží zhruba devět set kilometrů jihozápadně od Lisabonu a necelých šest set kilometrů od marockého pobřeží Afriky. Madeira je nevelká rozlohou, s divokými rozeklanými skalisky, velmi kopcovitá a pokrývá jí bujná vegetace. Je bez přehánění světovou botanickou zahradou. Tak jak se na ní od středověku vždy zastavovaly spousty lodí plující z různých částí světa, aby si zde doplnily vodu a další zásoby a vždy tady nechaly nějaký vzorek z rostlinného světového genofondu. Květiny a rostliny, které jsou jinde na světě ozdobou skleníků a oranžerií, zde uvidíte často růst ve volné přírodě např. strelicie. Celoroční teplé a vlhké klima představuje pro zdejší flóru ideální podmínky. Vše je podpořeno důmyslným zavlažovacím systémem kanálků „levadas“, podél kterých vedou četné turistické treky. Tyto zavlažovací kanály mají délku až 2150 km a přivádějí vodu ze severu do suchých oblastí na jihu ostrova.

Celoroční teploty se tady pohybují mezi 20-28 stupni, nejtepleji a nejvíce slunečných dnů je na jihu a to zejména v okolí hlavního města Funchalu. Sever ostrova je chladnější a více zde prší. Pokud plánujete cestu, rozhodně doporučuji zejména v zimních měsících (pro Madeiru to platí kromě července a srpna pro celý rok) volit hotel maximálně deset kilometrů severně od Funchalu, jinak riskujete. Když jsme byli před lety na Madeiře podruhé, vybrali jsme malebný komfortní hotel anglikánského typu trochu severněji u druhého hřiště Santo de Serra. Hotel byl skvělý a za dobrou cenu, ale když nám třetí den pobytu v květnu přišlo, zeptal jsem se majitele, kdy že tady neprší. Když mi odpověděl, že v srpnu, pochopil jsem, že se někde stala malá chybička. Naštěstí jsme měli auto, stačilo popojet nějakých deset

kilometrů na jih a už tam svítilo sluníčko celý den. Podobný problém je i na Tenerife, trochu na Mauriciu v zimních měsících a méně na Gran Canaria a Lanzarotte.

To, čeho si všimnete na první pohled, i když počítáte s určitým množstvím turistů, je velké množství Angličanů. Jsou tady nejen jako turisté, ale několik tisíc jich tady žije celoročně – zejména solventní senioři. Spojenectví a spolupráce mezi Portugalci a Brity se datuje již od časů jejich princezny Kateřiny de Braganza, která uzavřela politický sňatek s anglickým králem Karlem II. Portugalsko potřebovalo mocného spojence, aby chránilo své rozsáhlé koloniální državy a čelilo expanzi Španělů i Francouzů. Madeira v tomto případě posloužila jako malý svatební dar. Oblíbil si ji ale i Winston Churchill, který zde jezdil odpočívat a malovat do malé rybářské vesničky Camara de Lobos vedle hlavního města. Je příjemné zde zajít do malé hospůdky, která nese jeho jméno.

Celý ostrov není velký, má asi 250 km², je velmi kopcovitý, porostlý zelení a na jihu poměrně hustě zastavěný. Najít zde na slunném jihu zejména v blízkosti Funchalu volnou parcelu je v současnosti už dosti problém a staví se už spíše terasovitě a čím dál tím více do kopce. V posledních deseti letech byla výrazně rozšířena velmi kvalitní silniční síť nejen na jihu, ale přes střední část ostrova se už dnes rychle dostanete k dříve trochu odřezanému, ale přírodně krásnému severnímu pobřeží. I pokud přijedete pouze golfem, najděte si čas, půjčte si nejlépe auto a za jeden den stihnete projet celý ostrov. Bez toho, že uvidíte drsný a malebný sever s krásnými roklinami, pohledy do hlubokých údolí, serpentinami a útesy, nebude váš obrázek úplný. Nezapomeňte na Funchal s krásnou katedrálou a spoustou budov ve starém koloniálním stylu. Navštivte určitě některou z četných taveren a ochutnejte zdejší skvělou kuchyni včetně vína. A vše nejlépe zapijte sklenkou madeirského (jsou ho tady 4 druhy). Můžete si zde koupit až dvě sta let starou láhev, ale klidně stačí koupit si jen tu s datem vašeho roku narození a schovat si ji na svatbu svého syna nebo vnuka.

Golfové hřiště jsou na ostrově jen dvě, třetí je na vedlejším Porto Santo.

Hlavní je Golf Palheiro asi deset km severně od Funchalu. Je trochu kopcovité, lemované borovicemi. Vody je méně, bunkerů je dost a protože jsme vysoko nad Funchalem, jsme často odměňováni nádhernými výhledy na oceán a do údolí. Je docela technické se slušnými gríny. Je zde celoročně dobré počasí, prší jen výjimečně. Mám rád zdejší hotel Casa Velha de Palheiro, kterému hřiště patří a který hráčům golfu nabízí výrazně nižší cenu fee. Součástí areálu je i krásná botanická zahrada, kde všichni kromě hotelových hostů platí vstupné. Druhé hřiště Santo de Serra golf, leží asi dvacet kilometrů daleko směrem na severovýchod a ve vyšší nadmořské výšce. Jsou zde tři stejně hezké devítky – Machico, Desertas a Serras. Dříve bývalo několikrát pořadatelem evropské PGA tour. Je velmi hezké a delší s širšími fervejemi. Hraje se často nahoru a dolů a před hráči se otevírají nádherné výhledy. Je dobře udržované a gríny jsou velmi dobré. Hlavně v zimních měsících zde ale bývá problémem počasí, často drobně prší, někdy i více a zažil jsem tam už i mlhu, že nebylo vidět na krok. Fee na obou hřištích je přibližně 80 EUR.

Kdo hodlá strávit na Madeiře více než týden a chce vidět ještě něco jiného, má možnost navštívit ostrov Porto Santo. Na rozdíl od Madeiry je rovinatější se spoustou uměle vytvořených písčinych pláží a Madeiřané zde rádi jezdí na víkend nebo i na dovolenou. Trajektem se zde dostanete z Funchalu asi za dvě hodiny, letadlem to stihnete asi za půl hodinu. Byli jsme tam jednou, zrovna nebylo nejlepší počasí a na moři byly vysoké vlny. Loď se tak houpala, že se rozbíjelo v kavárně porcelánové nádobí. Když začali někteří Portugalci ječet hrůzou, lehl jsem si do vodorovné polohy a snažil se na nic nemyslet a udržet svoje tělo a žaludek v klidu. Ostrov byl pěkný, ale strašně tam foukalo. Člověk občas musí hrát i v silnějším větru, co jsem ale viděl tady, bylo mimo moji veškerou zkušenost. Hřiště bylo otevřené u pobřeží a linkového typu. Sílu větru bych odhadoval na minimálně 100 km za hodinu (pocitově určitě). Nejsem nějaký bombardák, ale když mi po docela trefeném odpalu proti větru, dopadl míček tak nějak asi padesát metrů přede mnou, pochopil jsem, že dnes asi na svá čísla hrát nebudu a bude to docela dřina. Hřiště se hrálo stylem nahoru a dolů, vzhledem k větru jsem už neměl šanci příliš vnímat ostatní parametry jako např. kvalitu grínů. Další den foukalo stejně a tak jsem se s Porto Santem docela radostně rozloučil – a jak říká můj kamarád – vyškrtl jsem si ho ze seznamu svých oblíbených golfových destinací. Ale možná, když nefouká, je tam docela hezky. Kdo ví. Hřiště designoval Severiano Balesteros a ten určitě věděl co dělá.

Ale abych končil pozitivně. Madeira je úžasný ostrov a stojí za návštěvu. Obě golfové hřiště patří k nejlepším v Evropě. Já jsem tam byl několikrát a rád se tam zase vrátím, když mi to osud dopřeje. A první adrenalin vás čeká už při příletu. Nalétává se od moře, to je koneckonců na malých ostrovech ve světě běžné. Co ale běžné není, je skutečnost, že ranvej je trochu kratší a její polovina vybíhá přímo do moře. Kdo to nesnese, může zavřít oči, každý pasažér si ale každopádně oddechne, když má tuto část letu – a teď myslím přílet i odlet - za sebou. Povolení zde přistávat mají pouze speciálně proškolení piloti.

12/3/2018

Užitečné odkazy:

Golf Palheiro : <https://www.palheirogolf.com/en/>

Santo de Serra golf: <https://www.santodaserragolf.com/>

Porto Santo golf: <http://portosantogolfe.com/>

